

[Aksel Jensen.]

viser sig da, at Roskilde Amt staar lavest med en Grundskyldspromille af 4,4, medens Viborg Amt er oppe paa 9,6. Ude omkring i Sognekommunerne ser vi nogle mægtige Promiller med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom. I Sorø Amt er den laveste 4,24 i en Landkommune, og man naar helt op til 17,3 pro mille.

De Tal, jeg her har nævnt, viser, at den Legende, man undertiden hører, om, at der ude omkring paa Landet ikke er ret store Skatter, ikke har noget paa sig, desværre, kan man maaske sige. Skatten er høj, og jeg hilser derfor med Tilfredshed det Lovforslag om en Revision af Amtsbeskatningen, som her foreligger. Det er en Retfærdighedshandling, og jeg vil derfor ønske, det maa lykkes endnu i indeværende Samling at faa det gennemført.

Jeg finder, at det Lovforslag, der her er forelagt, er et godt Lovforslag, det er et Skridt i den rigtige Retning. Man kan jo altid diskutere, hvor langt man skal gaa. Den højtærede Minister kom i sin Forelæggelsestale med en Udtalelse om, at der selvfølgelig var dem, der ønskede en langt videregaaende Reform end den her foreslaaede, og han skulde ikke nægte, at der kunde opstilles gyldige Grunde derfor. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at den Ordning, man nu har i de sønderjydske Landsdele, i København og Købstæderne — hvor man udskriver de forskellige Udgifter, der her er Tale om, Udgifter til Vejvæsen, Medicinalvæsen, Politivæsen, Fattigvæsen, Amtsskolefond o. s. v. paa lignende Maade som al anden Skat —, vilde være at foretrække.

Jeg har det Indtryk, at man i Sønderjylland er godt tilfreds med denne Ordning, og jeg betragter det Lovforslag, der her foreligger, som et Skridt i den rigtige Retning. Der skal Tid til alt, og den højtærede Regering har jo gennem Motorbeskatningen, gennem Overførelse af Omsætningsafgiften til Sognekommunerne og Amtskommunerne, søgt at raade noget Bod paa de stærkt stigende Udgifter til Vejvæsenet. Det Lovforslag, der her foreligger, gaar ud paa at raade Bod paa Medicinaludgifterne ved at fordele Udgifterne til Medicinalvæsenet paa en bedre og retfærdigere Basis. Det er, som den højtærede Minister udtalte, et Forsøg paa at bøde paa de værste af de Ulemper, vi har med Hensyn til Beskatning i Øjeblikket. Det er et Skridt paa den rigtige Vej, og det vil saa være Fremtiden forbeholdt at se, hvor langt man vil gaa, om man senere vil tage Skridtet fuldt ud.

Jeg vil haabe, at der allerede i indeværende Samling maa kunne opnaas Enighed om at gennemføre en Ændring af vor Amtsbeskatning. Jeg tror, at alle Ejere af fast Ejendom ude omkring i Amtskommunerne venter paa, at der skal ske en Ændring. Jeg kan ikke se, at der fortsat er noget sagligt Holdepunkt for Opretholdelsen af den nuværende Ordning; man kan ikke med nogen Rimelighed forlange, at Ejere af fast Ejendom, uden Hensyn til om de har Indkomster, skal betale de store Udgifter, som Amtsfonden har, medens andre, der sidder med store Indtægter, men ikke ejer fast Ejendom, skal slippe fri.

Jeg vil derfor udtale Ønsket og Haabet om, at man allerede i indeværende Samling her i Rigsdagen maa kunne naa til Enighed om en Revision af Amtsbeskatningen, og jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Fisker: Det foreliggende Lovforslag er et særdeles klart Forslag. Man kan ikke misforstaa Forslagets tekniske Enkeltheder, og der er sikkert ingen i denne Sal eller udenfor den, der savner Forstaaelse af, hvad Hensigten er. Dets Gennemførelse vil ikke betyde nogen som helst Nedskæring af de Udgiftsbeløb, der her er Tale om, men dets Vedtagelse vil medføre en Flytning, en Overvæltning af betydelige Skattebeløb fra eet Samfundslag til et andet, fra Grundejerne og da særlig de større Grundejere paa Landet til det Befolkningsselement i Landkommunerne, hvis Indkomster og Erhverv ikke direkte er knyttet til faste Ejendomme.

I sin Forelæggelsestale udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Lovforslagets Vedtagelse efter hans Mening vilde betyde et Skridt frem mod Skabelse af større Retfærdighed med Hensyn til Byrdernes Fordeling — ogsaa dette er jo en særdeles klar Udtalelse, som ingen kan tage fejl af. Den højtærede Minister og Venstres Ordfører i Dag med ham mener altsaa, at det er skattemæssigt retfærdigt at formindske Skattebyrden paa faste Ejendomme og forøge det Skattetryk, der hviler paa den arbejds-skabte Indkomst. Den højtærede Minister og hans Parti anser det for at være ret og billigt, at Godsejerne og de større Gaardejere lettes for en Del af deres Skatter, medens Arbejderbefolkningen, Haandværkerne, de smaa næringsdrivende faar deres Skatter forhøjet.

Det er antagelig ret overflødigt for mig at gøre opmærksom paa, at vi fra vor Side